

Arrest

nr. 309 759 van 12 juli 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. RICHIR
Rue Patenier 52
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^e KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 4 oktober 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 31 augustus 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 maart 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 mei 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat J. RICHIR.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 10 juli 2019 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 11 juli 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen in Bulgarije op 21 september 2018 (Eurodac).

1.2. Op 2 februari 2019 stelde de Dienst Voogdij van de FOD Justitie een voogd aan gedurende verzoekers minderjarigheid. De voogdij eindigde van rechtswege begin februari 2022.

1.3. Op 26 juli 2021 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker diende beroep in tegen deze beslissing.

Op 8 december 2021 trok de commissaris-generaal zijn beslissing in omdat er wegens de nasleep van de machtsovername door de taliban verder onderzoek naar de actuele situatie in Afghanistan nodig was. Het beroep werd door de Raad verworpen (RvV 23 december 2021, nr. X).

1.4. Op 31 augustus 2022 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die bij

aangetekende brief van 31 augustus 2022 verzoeker ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 11/07/2019
Overdracht CGVS: 31/10/2019*

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming organiseerde het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 4 december 2020, van 11.10 uur tot 14.30 uur een persoonlijk onderhoud. U werd bijgestaan door een tolk die het Pashtou machtig is. Uw voogd, A.(...) S.(...) M.(...), en advocaat, meester Elise Hecq loco meester Juliette Richir, waren aanwezig gedurende de volledige duur van het persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

U beweert de Afghaanse nationaliteit te bezitten, Pashtoun te zijn en afkomstig te zijn uit het dorp Gajana, gelegen in het district Deh Bala (ook gekend als Haska Mena), provincie Nangarhar. U ging niet naar school maar wel naar de madrassa.

Naast het telen van groenten op zijn landbouvveld was uw vader in het geheim actief voor de terroristische organisatie Daesh. Op een dag werd er bij jullie huis aangeklopt door leden van Daesh die meedeelden dat uw vader omgekomen was en u zijn plaats diende in te nemen. U wou echter niet en ook uw moeder wenste niet nog een gezinslid te verliezen. Een dag na hun eerste bezoek kwamen ze opnieuw langs, waarbij uw moeder hen meedeelde dat u nog te jong was. In samenspraak met uw oom langs moederszijde werd beslist dat u het land diende te ontvluchten, voor uw eigen veiligheid. Nadien gingen de leden van Daesh langs bij uw oom op zoek naar u. Uw oom werd toen geslagen.

U verliet Afghanistan en na een doorreis in Iran, Turkije en Bulgarije en een jaar in Servië te hebben verbleven, diende u op 11 juli 2019 in België een verzoek om internationale bescherming in.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u de taliban.

U legt geen documenten neer ter staving van uw verzoek.

Op 27 juli 2021 nam het CGVS in uw verzoek om internationale bescherming een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen deze beslissing diende beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbewistingen (RvV). Op 13 december 2021 trok het CGVS haar beslissing in omdat er in de nasleep van de machtsovername door de taliban verder onderzoek naar de actuele situatie in Afghanistan nodig was. Uw beroep werd op 23 december 2021 door de RvV verworpen.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat u op het moment van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS een niet-begeleide minderjarige was. Om die reden was het Commissariaat-generaal van oordeel dat er in uw hoofdte, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden konden worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Tijdens de procedure in het kader van uw verzoek om internationale bescherming werd u meerderjarig. Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012, §§ 65-68; EHRM, *J.K. e.a. t. Zweden*, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, *J.K. e.a. t. Zweden*, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS, d.d. 04/12/2020, p. 2-3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Vanzelfsprekend werd rekening gehouden met uw jonge leeftijd. Hoewel zeker geen gedetailleerde kennis over uw regio wordt verwacht, mag ook van een minderjarig persoon verwacht worden dat hij een zicht heeft op zijn afkomst en identiteit.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan het door u geschetste profiel en aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België. Het verschaffen van duidelijkheid over uw eerdere verblijfplaatsen is echter van wezenlijk belang voor de inschatting van de vrees voor vervolging die u stelt te koesteren.

Immers, indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfsituatie voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan, dient immers te worden besloten dat de vervolgingsfeiten, die zich volgens zijn verklaringen in een plaats van eerder verblijf in Afghanistan zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu werd vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent uw identiteit aannemelijk te maken en uw afkomst uit het district Deh Bala (Haska Mena), provincie Nangarhar.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat u, ter ondersteuning van uw identiteit en verklaringen, geen bewijzen neerlegt. Nochtans verklaart u in Afghanistan over een taskara te beschikken (CGVS, p. 4) en tot enige tijd voor uw persoonlijk onderhoud op het CGVS contact te hebben gehad met uw oom langs moederszijde, die, hoewel u het zelf als ver beschrijft, toch op slechts 40 minuten stappen woonde van uw dorp (CGVS, p. 4, 5). Het is markant dat u er dan ook niet in bent geslaagd documenten te laten opsturen ter staving van uw asielmotieven. Door het gebrek aan documenten kan de geloofwaardigheid van de door u opgegeven

identiteit en herkomst enkel op basis van uw verklaringen worden afgewogen. Na het onderhoud op het CGVS moet echter worden geconcludeerd dat uw verklaringen betreffende uw identiteit en profiel heel wat onwaarschijnlijkheden vertonen waardoor deze niet geloofwaardig kunnen worden beschouwd. Daardoor kan u ook niet het voordeel van de twijfel worden toegekend.

U slaagt er echter niet in uw eigen profiel als ongeschoolde plattelandsjongen aannemelijk te maken. U verklaart enkel van kindsbeen af naar de madrassa te zijn geweest in Afghanistan, verder niets te hebben gedaan (CGVS, p. 5, 7). Opmerkelijk is dan ook de vele hiaten in uw verklaringen betreffende uw aanwezigheid in die madrassa. Hoewel u nog jong was, is het toch merkwaardig dat u zelf geen inschatting kunt maken van het aantal jaren dat u naar de madrassa bent geweest (CGVS, p. 7). Ook verklaart u er steevast van dezelfde qari, genaamd Qari A., les te hebben gekregen, hoewel er veel qari's aanwezig waren. Meermaals uitgenodigd ook maar enige informatie over deze Qari A. te geven, wat u ook maar van hem weet, dient te worden vastgesteld dat u daar allerm minst in slaagt. Evenmin weet u wie aan het hoofd van de madrassa stond, noch waar de kinderen die aan uw madrassa afstuderen, verder konden gaan studeren (CGVS, p. 7). Het enige dat u wel over de madrassa weet te vertellen is dat er naast het reciteren van de Koran er ook andere religieuze boeken werden aangeleerd, maar doorgevraagd welke religieuze boeken dat dan waren, moet u alweer afhaken en aangeven daar geen enkele informatie over te kunnen geven (CGVS, p. 7). Bovenstaande vaststellingen leiden er dan ook toe dat er heel wat vragen kunnen worden gesteld bij uw verklaringen in Afghanistan naar de madrassa te zijn gegaan en niet naar school. Deze vaststelling wordt verder versterkt wanneer een blik wordt geworpen op uw uitgewerkte handtekening, zoals te zien is ter bevestiging van uw verklaringen (verklaring DVZ, d.d. 30/10/2019; vragenlijst CGVS d.d. 30/10/2019). Hoewel u eerder aanhaalde geen Pashtou te kunnen schrijven, haalt u, wanneer u geconfronteerd wordt met dit mooie handschrift, plots aan dat uw naam in het Pashtou of Arabisch hetzelfde wordt geschreven, want beiden hetzelfde alfabet zijn en u dit kan omdat u de Koran gestudeerd heeft (CGVS, p. 17-18). Wanneer men kan lezen, kan men ook schrijven, benadrukt u. Dit is vanzelfsprekend niet plausibel. Dat u uw antwoorden bovendien aanpast naargelang de vraagstelling en na confrontatie ondermijnt vanzelfsprekend eveneens uw geloofwaardigheid. Bovendien wordt uw stelling verder onderuit gehaald wanneer blijkt dat u ook tal van omliggende dorpen naast Gajana neerpent in het Pashtou, wanneer u gevraagd wordt door uw advocaat iets te tekenen (CGVS, p. 18). Het is volledig ongeloofwaardig dat een persoon die in de madrassa enkel de Arabische Koran heeft geleerd, plots in een andere taal als het Pashtou zijn naam en dorpen kan schrijven. Er kan aldus worden vastgesteld dat u veel meer klassiek geschoold bent dan dat u doet uitschijnen, zelfs na confrontatie (CGVS, p. 18).

Evenmin slaagt u erin aannemelijk te maken dat uw vader een landbouwer was en dat u uit een rurale omgeving als die van Deh Bala komt. Uw kennis over het landbouwgebeuren is namelijk onbestaande. U geeft aan geen enkel idee te hebben hoe landbouwers in uw regio tomaten of ajuinen teelden (CGVS, p. 8-9). Nochtans, vreemd genoeg, de enige twee gewassen die door uw vader werden gecultiveerd (CGVS, p. 8). Zelfs de oogst- en zaaitijden van beide gewassen zijn u totaal vreemd. En hoewel u verklaart dat andere landbouwers ook katoen, tarwe en mais verbouwden, weet u helemaal niet uit te leggen over bijvoorbeeld de teelt van katoen of mais (CGVS, p. 9). U weet evenmin wat er eerst van de velden gehaald wordt, tarwe of katoen. Opmerkelijk is ook dat u verklaart dat de landbouwers er vroeger ook papaver teelden, maar zelfs niets kunt aanhalen wat u zou zijn bijgebleven over de teelt ervan, noch waarom er de laatste jaren geen papaver meer op de velden stond, terwijl informatie aantoont dat het net door het door u gekende Daesh is dat de papaverteelt in Deh Bala verboden werd, niet zo lang voor uw vertrek uit Afghanistan. Frappant is ook dat u als oudste zoon, die enkel naar de madrassa ging, buiten speelde en er verder geen activiteiten op nahield, helemaal niet moest helpen op de landbouwvelden (verklaring DVZ, d.d. 30/10/2019, vraag 17; CGVS, p. 5, 8). In een overlevingscultuur die de Afghaanse zo kenmerkt en waar kinderarbeid eerder regel dan uitzondering is, is het gewoonweg niet ernstig dat een zoon gewoon buiten mocht spelen en nooit op de velden de handen uit de mouwen moest steken. Wat er ook van zij, van een jongere die duidelijk buiten kwam en jarenlang in een landbouwgemeenschap zou hebben geleefd, mag worden aangenomen dat hij enige kennis tot zich nam van het landbouwgebeuren waarin hij opgroeide. Verwacht mag dan ook worden dat u een begin van informatie zou kunnen geven over de gewassen die in uw eigen gezin en uitgebreider in uw dorp geteeld werden. Hieraan gekoppeld is het eveneens merkwaardig dat u er geen idee van hebt welke toekomstplannen uw vader voor u had, gezien u geen landbouwen schoolkennis mocht opdoen. Het is voor u nog steeds het raden naar de reden waarom hij u aldus naar de madrassa stuurde (CGVS, p. 6). Markant is ook dat uw vader ajuinen en tomaten teelde enkel voor familiaal gebruik, maar u niet weet te vertellen hoe hij dan een inkomen vergaarde om huishoudproducten te kopen (CGVS, p. 8). Dat u vervolgens evenmin iets weet te vertellen wanneer, waarom en hoe uw vader bij Daesh terecht kwam en wat zijn activiteiten inhielden voor deze terreurgroepering (CGVS, p. 8, 11, 15), doet het CGVS concluderen dat u allerm minst een zicht wenst te geven op uw eigen aangemeten identiteit, familiaal profiel en afkomst uit het rurale Deh Bala. Frappant hierbij is dat u aangeeft dat u zeer jong was toen uw vader zich bij Daesh aansloot, terwijl informatie aantoont dat Daesh pas in 2016, slechts enkele jaren voor uw vertrek, de kop boven de papavervelden uitstak in Deh Bala.

Bovenstaande bevindingen laten niet toe een duidelijk zicht te krijgen op wie u bent, wat u heeft gedaan in Afghanistan en uit welke familie u komt. Vervolgens dienen ook de nodige vraagtekens te worden geplaatst bij uw aanwezigheid in Gajana, in Deh Bala zelf, voor uw komst naar België, gezien u geen doorleefd beeld weet te schetsen van het dagelijkse leven, belangrijke gebeurtenissen en personaliteiten en in uw dorp en ruimer in uw regio.

Zoals eerder reeds beargumenteerd slaagde u er niet in aannemelijk te maken dat u in een landbouwgemeenschap bent opgegroeid. Even merkwaardig is dat u er ook geen idee van heeft wanneer de jongeren die er wel naar school gaan, zich naar de lessen begaven, wanneer een schooljaar begon en wanneer het grote vakantie was (CGVS, p. 6). U heeft weliswaar aan dat de school van Papen gebombardeerd geweest is, maar hierop doorgevraagd is het toch opvallend dat u niet kunt inschatten wanneer dit was. Nochtans blijkt uit uw andere verklaringen dat u over een sterk ontwikkeld tijdsbesef beschikt, wat er eveneens op wijst dat u meer geschoold bent dan dat u laat uitschijnen. Zo haalde u bij de Dienst Minteh aan bij aankomst in België exact één jaar en drie maand onderweg te zijn geweest van Afghanistan naar België, waaronder negen maand in Servië te hebben geleefd (fiche niet begeleide minderjarige) en kon u bij de DVZ behalve uw vertrekdatum, per doorreisland heel nauwkeurig schetsen hoe lang waar u overal had verbleven (verklaring DVZ, vraag 32). Bij zowel de dienst Minteh als bij de DVZ kon u bovendien ook de precieze leeftijden van zowel uw ouders als broers verklaren (fiche niet begeleide minderjarige; verklaring DVZ, vraag 15, 17).

Evenmin andere gebeurtenissen weet u doorleefd te vertellen, waardoor het vermoeden rijst dat u deze niet persoonlijk of van kortbij heeft meegemaakt maar eerder oppervlakkig heeft ingestudeerd. Zo slaagt u er allerminst in enige duiding te geven bij uw verklaringen over een aanslag in Papen waarbij een vrouw en kinderen omkwamen, de onthoofding van twee broers die voor het leger werkten of een incident aan de Mia Shahib schrijn (CGVS, p. 10). Gezien het incident in Papen de internationale pers haalde, en Papen nabij Gajana ligt, mag worden verwacht dat dit niet zo alledaags incident heel wat ruchtbaarheid kreeg in de regio. Evenmin uw beweringen dat leden van Daesh en de taliban met elkaar slaags geraakten (CGVS, p. 16-17), staat u met enige doorleefde verklaringen, terwijl de informatie in het administratief dossier net aantoonde dat deze gevechten heel wat mensenlevens en dergelijke kostten. Dat u zich behalve aan de Mia Shahib schrijn geen luchtaanvallen kunt herinneren in uw dorp of de omgeving ervan is even opmerkelijk, gezien de informatie opnieuw aantoonde dat schuilplaatsen van Daesh-leden er werden gebombardeerd, met dode terroristen als gevolg. Dat u zich zoiets niet kunt herinneren (CGVS, p. 12), terwijl dit zeker voor een jongere een grote indruk moet hebben nagelaten ondermijnt nog maar eens uw herkomst uit deze regio. Dat Daesh niet zo heel lang voor uw vertrek ook leerkrachten had ontvoerd, zegt u evenmin iets (CGVS, p. 13).

Ook wat betreft uw voorstelling van de rekrutering die gebeurde door Daesh in uw regio dient vastgesteld te worden dat uw verklaringen geenszins overtuigend zijn. Hoewel u verklaart dat jongeren werden meegenomen door Daesh (CGVS, p. 14, 16), dient u wanneer er op wordt doorgevraagd te bekennen niemand bij naam te kennen (CGVS, p. 14). Na aandringen werpt u de naam van A. H., op, maar voegt u toe niet te weten of die door Daesh werd meegenomen of niet.

Meer voorbeelden kan u niet geven, wat markant is indien u daadwerkelijk in Deh Bala zou hebben verbleven waar jongeren werden gerekruteerd, zoals u aanhaalt. Gepolst naar gekende leden van Daesh en de taliban in uw district dient evenzeer te worden vastgesteld dat u amper bijkomende informatie over hen kan aanreiken of deze bij u gewoonweg niets te weeg brengen. Geconfronteerd met de namen van drie commandanten, N. M. K., Qari E. en Mullah H., doen deze geen enkel belletje rinkelen (CGVS, p. 13). Ook de persoon die bekend stond als rekruteerder voor deze terreurgroepering, S. S., zegt u helemaal niets (CGVS, p. 12). Gevraagd naar Daesh- of talibancommandanten die het volgens u in Deh Bala voor het zeggen hadden, haalt u A. H. en E. aan (CGVS, p. 11). Een andere commandant N.(...) zou zijn omgekomen. Van de taliban ken u enkel A.(...) G.(...) bij zijn echte naam (CGVS, p. 11). Gevraagd iets over deze personen te zeggen of hoe N.(...) aan zijn einde is gekomen, slaagt u daar echter niet in, wat toch opmerkelijk is indien die zo'n indruk op u hebben nagelaten dat u hun namen wist te onthouden (CGVS, p. 12). Verwacht mag worden dat u kunt beschrijven waarom de door u gekende namen u zijn bijgebleven. Dat uw kennis van Daesh en de taliban ondanks de uitgebreide en zeer actieve aanwezigheid ervan in uw regio dergelijke hiaten vertoont en dat u er niet in slaagt om de door uw beweerde activiteiten van deze groeperingen in uw regio omstandig toe te lichten, noopt er evenzeer toe te besluiten dat er geen geloof kan worden aan uw beweerde herkomst in Deh Bala voor uw vertrek naar Europa.

Tot slot kunnen ook wel vragen worden gesteld bij de door u beweerde geografische kennis. Ofschoon u ook wel wat geografische kennis heeft over uw regio, wat al dan niet ingestudeerd kan zijn, zegt deze niets over uw werkelijke verblijfplaatsen de laatste jaren voor uw vertrek naar België en weegt deze kennis niet op tegen eerder gemaakte vaststellingen omtrent uw directe leefwereld. Zo benoemt en schrijft u enerzijds enkele dorpen rondom uw dorp correct, maar anderzijds geconfronteerd met enkele andere dichtbijgelegen dorpen, zeggen deze u helemaal niets, wat toch opmerkelijk is voor iemand die verklaart daar heel zijn leven gewoond te hebben (CGVS, p. 10-11, 18). Zo situeert u Charwazgay of Char Wa als heel ver, zonder het te

kunnen situeren of omliggende dorpen te kunnen benoemen (CGVS, p. 11), terwijl het vlakbij Gajana ligt en naast het door u gekende Mareez. Evenzeer het nabijgelegen Landi Khar Kane zegt u niets, terwijl dit dorp tussen het door u gekende Mareez en Rod Khana ligt (CGVS, p. 11). Evenzeer opmerkelijk is dat u Khar Kate Kalay niet in de richting van het districtscentrum situeert maar aan de andere kant ervan, terwijl de informatie in het dossier net het omgekeerde aantoont (CGVS, p. 11). Het ligt namelijk in de richting van Kot Wal, dat u namelijk wel en correct richting districtscentrum legt (CGVS, p. 10). Vanzelfsprekend moet van een minderjarige geen uitgebreide kennis worden verwacht, toch mag worden aangenomen dat u enige doorleefde geografische kennis heeft van de dorpen rondom zijn eigen dorp. Zoals reeds aangehaald kwam u namelijk buiten en ging u zelf naar de madrassa in een ander dorp, genaamd Papen, op zo'n 10 tot 15 minuten wandelen van je huis waar ook een andere school was gevestigd (CGVS, p. 6). Hierdoor mag een meer doorleefde kennis worden verwacht.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 04/12/2021 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken om internationale bescherming, reisroutes en reisdocumenten. U werd tijdens uw persoonlijk onderhoud als op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat het vreemd is dat u zo weinig dorpen kent, en dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of beweerde regio van herkomst in Afghanistan (CGVS, p. 13, 20). U werd nochtans bij aanvang van het onderhoud duidelijk geïnformeerd met betrekking tot de elementen die het CGVS relevant en van doorslaggevend belang acht bij de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming, maar ook met betrekking tot uw rechten én uw plichten in dit verband. Er werd uitdrukkelijk beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u vóór uw vertrek uit Afghanistan werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt. Na confrontatie haalt u aan dat u steeds in Gajana heeft gewoond maar het geen kleine plaats is zodat je iedereen moet kennen (CGVS, p. 13). Hiermee weinig coherent haalt u echter aan dat er maar 15 of 16 huizen zijn in jouw dorp. Bovendien weerlegt u hiermee allerminst het ongeloofwaardige karakter van bovenstaande vaststellingen betreffende uw identiteit, familiaal profiel en directe herkomst.

Uit wat voorafgaat blijkt dat u uw beweerde verblijf in Gajana, gelegen in het district Deh Bala van de provincie Nangarhar niet aannemelijk maakt, waardoor evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de feiten die u er zou hebben meegemaakt en die de aanleiding zouden zijn geweest voor uw vlucht uit Afghanistan. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat ten aanzien van u noch een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de Vreemdelingenwet.

Evenmin hebben u noch uw advocaat elementen aangebracht waaruit zou kunnen blijken dat de machtsovername door de taliban een impact heeft op uw nood aan internationale bescherming. Het CGVS is er zich van bewust dat uw persoonlijk onderhoud d.d. 04/12/2020 plaatsvond, voordat de taliban in augustus 2021 de macht overgenomen heeft, en erkent dat er met de machtsovername een nieuwe situatie in uw land van herkomst is ontstaan. Er moet worden benadrukt dat, indien de machtsgreep van de taliban tot gevolg heeft dat uw individuele situatie dermate gewijzigd is dat u hierdoor een nood aan internationale bescherming heeft, er redelijkerwijze van u kan verwacht worden dat u zelf zo spoedig mogelijk de relevante elementen ter staving hiervan zou overmaken aan het CGVS (zie art. 48/6, § 1 Vw. en art. 17, § 3 KB CGVS). Er moet echter worden vastgesteld dat u sinds de machtsovername geen enkel concreet element heeft meegedeeld. Bovendien dateert het verzoekschrift van uw advocaat d.d. 27/08/2021 tegen de initiële weigeringsbeslissing van uw verzoek om internationale bescherming van na de machtsovername. Uw advocaat verwijst in haar verzoekschrift enkel naar artikels van voor de machtsovername, die aldus niet meer relevant zijn, en naar algemene informatie betreffende de ingesteldheid van bepaalde talibanleden, doch toont uw advocaat allerminst aan welke concrete impact de machtsovername heeft op uw persoonlijke situatie. U dient immers uw vrees voor vervolging of het bestaan van een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in concreto aan te tonen en u en uw advocaat blijven desbetreffend in gebreke. Ook na de beslissing van de RvV d.d. 23/12/2021 inzake de initiële weigeringsbeslissing van het CGVS, lieten u of uw advocaat na elementen aan te brengen waaruit zou kunnen blijken dat de machtsovername door de taliban impact heeft op uw nood aan internationale bescherming. Het CGVS heeft tevens onderzocht of er, na onderzoek van de nieuwe situatie in Afghanistan en op basis van het geheel van de elementen en de vaststellingen in uw dossier, indicaties zijn van elementen die een impact zouden hebben op uw persoonlijke situatie, maar kwam tot de vaststelling dat er geen zulke indicaties in uw hoofde aanwezig zijn. Mocht dit toch het geval zijn geweest en zouden er dergelijke indicatie zijn geweest, dan zou een nieuw persoonlijk onderhoud georganiseerd zijn. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt echter dat het CGVS een duidelijk zicht heeft op alle relevante aspecten in het licht van de machtsovername en dat er

gezien de conclusie dat u geen zicht wenst te bieden op uw persoonlijke situatie en profiel geen indicaties zijn dat in uw geval een bijkomend persoonlijk onderhoud noodzakelijk moet worden geacht.

Hoewel dient te worden herhaald dat u geen duidelijk zicht wenst te bieden op uw precieze herkomst, kan wat de veiligheidssituatie in Afghanistan betreft het volgende worden opgemerkt:

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren.

Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation van juni 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_06_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf) en de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022 (beschikbaar op <https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/>

coi_focus._afghanistan._veiligheidssituatie_20220505.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban gaat gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelt dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien, daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste maanden van 2022. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten, aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front en aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban. Hoewel het aantal incidenten en de graad van geweld in het algemeen aanzienlijk is afgenomen, is er een toename van incidenten die worden toegeschreven aan ISKP. In haar gerichte aanslagen tegen de taliban gebruikt ISKP dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bembommen, magnetische bommen en targeted killings.

Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakt. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten. Daarnaast was er ook sprake van de vrijwillige overgave door ISKP-leden en werd er hierbij vaak bemiddeld door tribale ouderen.

In de periode tussen 19 augustus en 31 december 2021 registreerde ACLED het merendeel van de incidenten in de provincies Nangarhar, Kabul, Panjshir en Baghlan. In de periode tussen 1 januari 2022 en 31 maart 2022 was dit in Kabul, Baghlan, Panjshir en Takhar.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateert van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat nieuwe bronnen zijn verschenen, wiens waarde en objectiviteit dienden beoordeeld te worden. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij

over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het

uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het Hof van Justitie heeft immers verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn.

Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op en Afghanistan. Socio-economische situatie. Overzicht bronnen. van mei 2022) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Het optreden van de taliban heeft een impact gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Maar dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van geen of minder belang is. Het gaat dan om factoren, zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale

sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt bovendien niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Dit wordt bevestigd door de EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, waaruit blijkt dat niet in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen lopen het risico dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

"artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de schending van artikelen 48/3, 48/4, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van artikel 1, sectie A, §2 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951, evenals van de gegrondheid en de wettelijkheid van de beslissingen betreffende de hoedanigheid van vluchteling en de status van subsidiaire bescherming, van de beginselen van behoorlijk bestuur, van voorzorgs- en zorgvuldigheid."

Verzoeker wenst allereerst zijn jonge leeftijd te benadrukken. Hij was ten tijde van zijn verhoor zestien jaar oud. De jonge leeftijd van verzoeker vereist bijzondere voorzichtigheid bij het onderzoek van zijn asielerzoek in het algemeen en van zijn verklaringen in het bijzonder. Uit talrijke teksten, zowel in het Europees recht als in het Belgisch recht, blijkt immers dat de asielautoriteiten bij verzoeken om internationale bescherming van kwetsbare personen bijzonder voorzichtig moeten zijn en rekening moeten houden met hun kwetsbaarheid. Verzoeker verwijst naar wetgeving en rechtspraak van de Raad hieromtrent.

Het wekt verbazing dat de commissaris-generaal eist dat een minderjarige die op het tijdstip van zijn vertrek veertien jaar oud was, zijn identiteit nauwkeurig en duidelijk kan bewijzen met behulp van documenten die hij had moeten denken mee te nemen. Het lijkt er immers op dat deze verwachting niet evenredig is, aangezien verzoeker Afghanistan op zeer jonge leeftijd heeft verlaten. Bovendien lijkt dit standpunt duidelijk een bijzonder ethnocentrische visie op het leven in een ander land en een andere cultuur weer te geven. Inderdaad, in een land waar de administratie niet ontwikkeld is, noch de documentatie bijzonder aanwezig is, en in een cultuur die zich vooral mondeling ontwikkelt en leeft, is het verwonderlijk om te wachten op dergelijke onmiskenbare bewijzen. Dit element, dat uiteraard moet worden gelezen in samenhang met de jeugdige leeftijd van verzoeker, heeft als gevolg dat het onevenredig en ongepast lijkt om van hem te verwachten dat hij zijn identiteit onomstotelijk bewijst. Dit is des te meer het geval daar verzoeker in de onderhavige zaak bijzonder geloofwaardige bewijzen heeft aangedragen en heeft getracht de vragen van de tegenpartij zo nauwkeurig mogelijk te beantwoorden. In dit verband herinnert hij eraan dat hij tijdens zijn verhoor duidelijk heeft uitgelegd dat hij ter plaatse bijna geen contact had met leden van zijn familie. Hij legt uit dat hij nog enig contact heeft met zijn oom, waarop de tegenpartij wijst, maar dat hij ver weg woont van zijn dorp, dat heel toevallig niet wordt genoemd in de beslissing. Indien zijn oom ver van zijn dorp woont, is het immers heel normaal dat hij hem niet kan helpen bij het zoeken naar identiteitsdocumenten.

De commissaris-generaal stelt wat verzoekers geografische kennis betreft dat deze uitstekend is en getuigt van een hogere opleiding dan gezegd, en stelt tegelijkertijd dat zijn kennis op bepaalde belangrijke geografische punten tekortschiet. Dit ontbreekt aan coherentie en verzwakt de redenering van tegenpartij aanzienlijk. Het is buiten alle proporties om van een 14-jarige jongen te verwachten dat hij zich alle dorpen in zijn wijde omgeving met enige nauwkeurigheid kan herinneren.

In de tweede plaats blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat verzoeker niettemin in staat is een aantal elementen nauwkeurig uit te leggen. Hieruit blijkt duidelijk dat hij wel degelijk in deze streek verbleef.

Het lijkt inderdaad onmogelijk om zoveel precieze informatie te geven die niet op een kaart te vinden is wanneer men uit een andere streek komt. In de derde plaats is het volstrekt onevenredig om te oordelen dat verzoeker zijn geografische kennis niet voldoende heeft aangetoond alleen omdat hij één dorp in de verkeerde richting plaatst, terwijl hij minstens zes andere dorpen met wisselende nauwkeurigheid kan lokaliseren. Nogmaals, aangezien geografische kennis meer wordt ontwikkeld door reiservaring dan door studie, is het zeer waarschijnlijk dat verzoeker een paar fouten zal maken, zonder dat dit een reden is om aan te nemen dat hij niet werkelijk afkomstig is uit de streek die hij aanroept. Als zodanig moet worden geconcludeerd dat de geografische kennis van verzoeker voldoende is om als bewijs van zijn herkomst te worden beschouwd.

Verzoeker heeft nooit gezegd dat hij andere boeken dan de Koran heeft bestudeerd. Hij bleef inderdaad op een basisoniveau van studie, maar zag niettemin de aanwezigheid van andere boeken in de madrassa. Het is dus heel normaal dat hij over de aanwezigheid van deze boeken kan spreken zonder dat hij ze zelf ooit bestudeerd heeft.

Het is niet duidelijk waarom de bestreden beslissing verbazing wekt over het feit dat verzoeker niet op de hoogte is van het privéleven van zijn leraar. Indien deze laatste zijn naam en functie kende, is het zeer coherent dat zij nooit samen over de kinderen van de leerkracht of zijn woning hebben gesproken. Nogmaals, uit een dergelijke beoordeling kan geen enkel argument worden afgeleid.

Wat de geletterdheid van verzoeker betreft wordt opgemerkt dat hij tijdens het onderhoud verschillende malen heeft geschreven, onder meer zijn naam en de namen van omliggende dorpen. De conclusie die hieruit kan worden getrokken is dat verzoeker meer geletterd lijkt te zijn dan hij wil toegeven. Wat de namen van de dorpen betreft, blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud niet dat verzoeker deze heeft opgeschreven. Hij verklaart dat hij deze namen niet heeft opgeschreven, zodat er geen argument uit kan worden geput. Wat zijn eigen voornaam betreft, lijkt het nogal onevenredig om uit het feit dat een jong iemand zijn naam kan schrijven af te leiden dat hij volledig geletterd is. De voornaam is inderdaad het eerste wat een kind leert schrijven. De commissaris-generaal heeft dus volstrekt ongepaste conclusies getrokken uit het enkele feit dat verzoeker zijn voornaam kon schrijven. De loutere vermelding van "mooi" schrijven is in dit opzicht irrelevant. Tot slot kan men zich ook afvragen welk voordeel verzoeker bij een dergelijke leugen zou hebben.

Verzoeker volhardt verder in de verklaringen die hij heeft afgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud en stelt dat zijn verhaal samenhangend is.

Verzoeker werd er aan het begin van zijn onderhoud aan herinnerd dat hij alleen de waarheid mocht vertellen en niets mocht verzinnen. Uit voorzichtigheid wilde hij daarom alleen datgene zeggen waarvan hij zeker was.

Wat verzoekers vader betreft, is het zeer geloofwaardig dat hij zijn familie geen informatie geeft over wat hij met Daesh deed. Hij wilde zijn familie beschermen tegen wat er buiten gebeurde. Het werk van verzoekers vader voor Daesh was ongetwijfeld de bron van zijn inkomsten. Wat de organisatie als zodanig betreft, was verzoeker tijdens zijn verhoor bijzonder precies, wat blijkt uit zijn verklaringen. Het is heel normaal dat hij niet alle leden kent. Omdat hij analfabeet is, kan hij alleen iemand leren kennen door hem te ontmoeten. Het is dus zeer waarschijnlijk dat hij de genoemde personen niet heeft ontmoet, zonder dat dit het bestaan van Daesh in zijn regio of zijn eigen afkomst in twijfel trekt.

Op grond van al het voorgaande had de tegenpartij hem het voordeel van de twijfel moeten geven.

Verder heeft de commissaris-generaal na de intrekking van zijn beslissing verzoeker niet opnieuw gehoord. Hij heeft hem geen vragen over zijn persoonlijke situatie gesteld in verband met kritieken die hij geuit had betreffende de situatie in zijn streek van herkomst sinds de machtsovername door de taliban. Nochtans is de situatie in Afghanistan sterk veranderd.

Verzoeker bevindt sinds meer dan drie jaar op het Belgisch grondgebied. Het is onbetwistbaar dat verzoeker verwesterd is. Verzoeker bevindt zich in een erg kwetsbare positie. De impact van een langdurig verblijf in het buitenland op Afghaanse onderdanen is erg groot. Enerzijds lopen ze bij terugkeer het risico intern ontheemd te worden, anderzijds lopen ze een groot risico omwille van de terugkeer op zich.

Verzoeker verwijst naar landeninformatie aangaande het risico op vervolging door de taliban omwille van gepercipieerde verwestering, alsook naar rechtspraak van de Raad. De commissaris-generaal heeft verzoeker niet over deze elementen verhoord.

Verzoeker vraagt louter subsidiair dat hem de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend. Hij verwijst naar Europese rechtspraak hieromtrent. De regio van herkomst van verzoeker, *“namelijk het dorp Mir Gul Kalay, district Urgun, in de provincie Paktika”*, wordt niet in twijfel getrokken door de commissaris-generaal. De bestreden beslissing heeft een gedeeltelijke of verkeerde lezing van de bovenstaande documenten gedaan, alsook van de beschikbare informatie. Verzoeker brengt landeninformatie bij aangaande de huidige veiligheidssituatie in Afghanistan, alsook rechtspraak van de Raad. In het licht van deze ontwikkelingen blijkt het duidelijk dat de door de commissaris-generaal verzamelde informatie onvoldoende is om vast te stellen dat de veiligheidssituatie in Afghanistan zich gestabiliseerd heeft.

Verzoeker wijst op de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Deze leidt tot een schending van artikel 3 van het EVRM. Verzoeker verwijst naar Europese rechtspraak hieromtrent.

3.1.2. In een aanvullende nota van 26 april 2024 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- het EUAA-rapport *“COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian Developments”* van 4 november 2022;
- het EUAA-rapport *“Country Guidance: Afghanistan”* van januari 2023;
- het EUAA-rapport *“Afghanistan Security Situation”* van augustus 2022;
- het EASO-rapport *“Afghanistan Country Focus”* van januari 2022;
- het EUAA-rapport *“Afghanistan Country Focus”* van december 2023;
- het EUAA-rapport *“Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city”* van augustus 2022;
- het EASO-rapport *“Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City”* van augustus 2020;
- het EUAA-rapport *“Afghanistan: Targeting of individuals”* van augustus 2022;
- het UNAMA-rapport *“Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan”* van juni 2023;
- de COI Focus *“Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban”* van Cedoca van 14 december 2023.

3.1.3. In een aanvullende nota van 2 mei 2024 brengt verzoeker de volgende stukken ter kennis:

- loonfiches bakkerij (stuk 1);
- verklaring werkgever bakkerij (stuk 2);
- verklaring verzoekers vriendin en diens familie (stuk 3).

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een reserme aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat hij een nood heeft aan internationale bescherming.

Een verwijzing naar een arrest van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

3.3. Waar verzoeker verwijst naar eventuele problemen die terugkeerders naar Afghanistan kunnen ervaren, oordeelt de Raad, na lezing van de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, als volgt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd.

De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO *“Afghanistan Country Focus”* januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur,

waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden.

Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft *de-facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht (EASO "*Afghanistan Country Focus*", januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA "*Afghanistan security situation*" augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA "*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*", p. 17).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul.

Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het *de-facto*-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate*", van 15 juni 2022 in EUAA "*Afghanistan security situation*" augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat "*zina* betreft" – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, "*Taliban's impact on the population*", juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("*Ministry of Communications and Information Technology*") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "*immorele inhoud*" te beperken (EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, "*Afghanistan – taliban's impact on the population*", June 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*").

Wat personen betreft die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekommen (voetnoot 476, TOLONews, "*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*", 8 december 2021 in EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 51).

Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen.

Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders,

universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan.

De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA *"Guidance Note"* van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query *"Afghan nationals perceived as 'Westernised'"*, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie, zoals het EUAA-rapport *"Afghanistan Country Focus"* van december 2023, blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- personen *"die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden"*, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- personen die *"verwesterd"* zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn, dan wel als verwesterd worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van *"zina"* kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de commissaris-generaal in de aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA, *"Country guidance: Afghanistan"* januari 2023, p. 21 en 72-79).

Bij de beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, moeten zijn individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene landeninformatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen.

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift en aanvullende nota dat hij Afghanistan op jonge leeftijd verliet. Zijn vingerafdrukken werden genomen in Bulgarije op 21 september 2018. Op 10 juli 2019 is hij op 15-jarige leeftijd België binnengekomen, waar hij ondertussen 5 jaar verblijft in het kader van een procedure tot het bekomen van internationale bescherming. Meer dan de helft van zijn tienerjaren heeft verzoeker in Europa verbleven. Verzoeker verwijst ook naar zijn conservatieve regio van herkomst die door de Raad wel wordt

aanvaard. Tevens voert verzoeker in zijn aanvullende nota stukken aan die getuigen van zijn inzet in België. Zo legt verzoeker een bewijs neer van zijn werk en een getuigenis van zijn werkgever en een bewijs die zijn relatie met L.B. en diens familie onderschrijven.

De Raad ontwaart in verzoekers betoog verscheidene punten die een bijzondere aandacht genieten met betrekking tot zijn activiteiten in België die een periode overspannen van meer dan vijf jaar in het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming, en die begrijpelijk een invloed hebben gehad op diens wereldbeeld.

Daargelaten de vraag of verzoeker daadwerkelijk 'verwesterd' is, dient te worden vastgesteld dat hij, mede gelet op de aard van zijn activiteiten, tijdens zijn maatschappelijke participatie onmiskenbaar werd en wordt geconfronteerd met opvattingen, waarden en normen die de uitdrukking vormen van grondrechten die zijn verankerd in het EVRM en het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, zoals gelijke behandeling van mannen en vrouwen, het recht op vrije meningsuiting en godsdienstvrijheid, die haaks staan op het gedachtegoed van de taliban en dit tijdens zijn ontwikkeling in België als tiener, een cruciale levensfase gedurende dewelke jongeren vatbaar zijn voor externe invloeden en die essentieel is in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen.

Er kan daarbij, gelet op verzoekers jonge leeftijd bij aankomst alsook diens langdurige verblijf in België, redelijkerwijze worden aangenomen dat dit een impact heeft gehad op zijn ontwikkeling als minderjarige en de wijze waarop hij zich tot op heden ook als persoon, gedraagt, wat het risico dat hij in geval van terugkeer naar zijn dorp en regio van herkomst zal opvallen in de lokale gemeenschap en bij de lokale talibanleiders en zal worden gepercipieerd als aangetast door de in België geldende waarden en normen in belangrijke mate verhoogt.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt immers dat Afghanen die zich identificeren met westerse waarden naast de taliban ook door gewapende groeperingen in Afghanistan, zoals ISKP als 'on-islamitisch' kunnen gezien worden of als personen die de vorige regering steunden of als spionnen (EUAA, *Country Guidance* van januari 2023, p. 77). De Raad benadrukt ook nog dat de taliban goed op de hoogte zijn van wat zich afspeelt op lokaal niveau omdat ze zijn verweven met de lokale bevolking. Lokale talibanleden nemen deel aan de gesprekken in dorpen, steden en in de plaatselijke moskeeën, waardoor zij goed weten wat de mensen in de betrokken lokale gemeenschap doen. De lokale verankering doet zich voornamelijk voor in Pashtou-gebieden. Op dorpsniveau zullen de plaatselijke leiders weten wie is teruggekeerd (EUAA, *"Afghanistan: targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in kleinere dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd. De taliban beschikken daartoe over een netwerk van informanten dat sinds augustus 2021 werd uitgebreid (EUAA *"Afghanistan: targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 63-65).

Bij de beoordeling van de vrees van verzoeker moet rekening worden gehouden met de huidige context van de zeer strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban zijn uitgevaardigd en die toezien op de regulering van het dagelijkse leven en waarmee verzoeker niet vertrouwd is aangezien niet betwist is dat verzoeker ruim voor de machtsovername door de taliban zijn land van herkomst heeft verlaten. Er kan redelijkerwijze aangenomen worden dat, gelet op zijn jonge leeftijd en individuele omstandigheden, verzoeker zijn verworven opvattingen en traject tijdens zijn verblijf in België niet steeds zal kunnen verhullen wanneer hij bij terugkeer naar zijn dorp in de provincie Nangarhar, de regels, wetten en gebruiken, zoals vormgegeven door de taliban, moet naleven. Dit kan de zichtbaarheid van verzoeker bij terugkeer verder verhogen bij doorreis of bij aankomst in zijn dorp.

Het is niet mogelijk om met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met verzoekers profiel die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegedichte verwestering of religieuze, morele of sociale normoverschrijding.

Echter, de door beide partijen bijgebrachte en besproken objectieve landeninformatie wijst op "*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*", waaronder openbare geseling en afranseling van personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen. Uit deze informatie blijkt verder dat personen die als verwesterd beschouwd worden het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging en dat, zoals reeds aangehaald, de perceptie leeft dat personen die terugkeren waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met westerse landen.

Gelet op het geheel dat voorafgaat, met name verzoekers profiel, zijn zeer jonge leeftijd en zijn individuele omstandigheden, cumulatief beoordeeld, zijn specifieke persoonlijke situatie gekoppeld aan de huidige Afghaanse context onder het taliban-regime en de preciaire veiligheidssituatie in zijn provincie van herkomst, *in casu* Nangarhar, met inachtneming van de onduidelijkheid van de perceptie en potentiële behandeling van personen die Afghanistan hebben verlaten, is de Raad van oordeel dat in hoofde van verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen waarbij in zijn geval een

verband kan worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven politieke of godsdienstige overtuiging.

Daarenboven indien de verzoeker door personen uit zijn lokale gemeenschap van verwestering beschuldigd wordt, dan kunnen de *de-facto*-talibanautoriteiten evenmin worden beschouwd als een actor van bescherming.

De Raad treedt, na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, de conclusie in de EUAA *“Country Guidance: Afghanistan”* van januari 2023 (p. 147) bij dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden. Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. De EUAA *“Country Guidance: Afghanistan”* van januari 2023 concludeert bovendien terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 149).

3.4. In acht genomen wat voorafgaat, wordt verzoeker erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal die niet is verschenen of niet vertegenwoordigd werd ter terechtzitting, wordt geacht in te stemmen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juli tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP